

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

רהב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

נפש הבהמיות ונפש הנושכלת וכן על דרך זה כל שלשה חלקי כר"ן עכ"ל הקדוש

בהר

ולא תצלרו את מזריה וגו' כי צעה"ט ז"ל צ' במוקרה ולא תצלרו את מזריה ואידך זכו מזריה ונשלב רוח קחור קחור חזוירים למזריה לברנח לא חקרצ זכו זרו מזריה שלא תצלרו את מזריה וכ"י עכ"ל ויתכן לרעוז עוד למה שאזכור ר"ל שבעון שביעית גלו ישראל והו' לא תצלרו את מזריה היינו כשחקיינו ונלח שביעית אז יהיה זכו מזריה ונשלב הא לעדת שאם לא יקיימו שביעית אז יהיה חסך ומשחר האדם חיו וניי איבא וידי דלא רעיוא באורייתא ולעה קן יקויים בני חזוירו צעהה אחיסטה :

אל

מוט איש את אחיו וסניך ליה צונספר שכי הצוחות וגו' כי צעה"ט ז"ל לומר לך דבר שצנדה וצנשקל אין זו אונאה עכ"ל ואם"ל דרווח לנ"ש רז"ל שהכחוב נדבר באונאה דברים והו' אל מוט איש את אחיו צונספר פי' צסיפורי דברים והגם שדרשו רז"ל זה נפסקו שלאחריו ולא מוט איש את עניויו ויתורח דקרא מיינו רעיוא הכחוב ומחלתו וכן דרך הענין והגן

ויבר

היה קודם תהיה לכם וכן השדה תאכלו את הצוחה וגו' אחר הרב הלדיק וכי **מאפטא** כ"י יוצל קוח ונלשון ויה שאתה מוציל לה היינו והשפע העליונה המוציל ונלעילא תהיה לכם ולא עוד שגם וכן השדה ההשפעה שנוקבל עשו הנקרא איש שדה גם וזה תאכלו כי כל הליטרוח יהפך לברכה לכם לכם דייקא עד כאן לשוני הקדוש :

עוד

אחר הרב הלדיק הכיל צאוחו פעם הגורח אחר רב חקדא שטי"ח הנוקדונים פקולים והנוחחרין כשרים היינו שאחר רב חקד עליון שיהיה כל השטי"ח הנוקדונין וכל הבזירות רעות על ישראל פקולים ונקרעים ולא תזכרו עוד וצלבד שיהיו והנוחחרים כשרים הנועשים טובים דלפזא עכ"ל :

עוד

אחר הרב הלדיק הכיל צאוחו הפעם צפסקו ופקדתי אני עליכם שבע על חטאיכם אחר צונדרט הנחונח זה הנחפלה שלא צבונה ופי' הוא כי אחר רז"ל חפלה עושה ונחלה ועד"ו צקונו צבקר יש לו חרבעים חטאים - צחפלה שחריה ונוחלן לו ונחלה כשאר עוד עשרים צחפלה ונחלה ונוחלן לו ונחלה כשאר עוד עשרה - צחפלה ונעריצ ונחלה כשאר חושש הרי כשאר חלק שונייה ושבע חלקים כנחלו והו' כשנחפלה צבונה ואם אין ווקיפין לו עוד השבעת חלקים הכיל . והו' שבע על חטאיכם עכ"ל הקדוש .

ועפ"י

י"פ חזוירס ז"ל ח"ח לריך שיהי צו שוניי שצנשוניטה לומר אל תהא לדיק צעירי עלנוך וכאלו העיל חפלתך לכפר כולה אלא אל חמנין בעלנוך רק כציטוי

והעיל ונחלה וכשאר שונייות ככ"ל : וזוה חקיים ומחלתו כנדי חנויד ואז יראה נציח לידי חסנה וחחקיים צד צההכס חסנה חנויד ושונעתי צסם הרב הלדיק וכי **מחאזיני** ז"ל : דע וזה לנעלה ונוך עין רואה ואזן שונעח וכל ונעשך צספר נכחבים כי צצית ראשון חנויד על פי חורים וחוניים : וצצית שני על פי צת קול חנויד דע וזה לנעלה ונוך היינו ציונים קדמונים היה ציון חנויד בחורים וחוניים והו' צצית ראשון ואזן שונעעח צצית קול חנויד צצית שני וכעח צגלות חנויד יכול הלדיק לראות הכל צצית שכתוב צספר והו' וכל ונעשך צספר נכחבים עכ"ל הקדוש והו' ע"ד שאחר הרב אלהי וכי **הבעש"ט** ז"ל : צפחיתח הקספר יכול הלדיק לפעול כל ונשאלותיו ונשאל כצוחה עכ"ל :

כי

ינוך אחיך ונכר ונאחחתי ונא גוחלו הקרוצ חל וגאל את וננכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גוחל

הקיים

ז"ל כי ינוך אחיך : אחיך זה קציה בדכתיב לנעמי אחי ורעי וגו' וכי ינוך היינו ע"ד חזוירו בעללמים ונעמי הנקרה חזוירו ז"ל עשיחם לאוחו שחזויר צו הנקרה צניח עליוחיו וך כי כשהחחתיים ונעין ונדך העוב ונחחתי עמוד דקדושה וחזויר ונכר ונאחחתי שונכר הנקדס צניח עכ"ל והודיע הכחוב כי גאולתו ציד הלדיק הקרוצ חל ע"ד חזוירו צקרוצי חקדס והס גאלו את וננכר אחיו ונעמי וחזוירו ואיש וכי עיין סס עד כי קן הגלות ישנו חסיהם יהיו ישראל רשעים בנורים חיו עכ"ל דצרו חקדסיים צריצים לשונעיהם : ואם"ל ולקיים צחר חזויר שפי' ידוע ונחלקת חרונצ"ס והרונצ"ן ז"ל כי הרונצ"ים צספר חונדע כחצ ז"ל ח"ל כי עעם חיוצ העכ"ס הנושעצדים חל ללך שלא חזויר די חזויר פלניו וכי והסיגוה חרונצ"ן והרונצ"ן ז"ל כי וזה צכך קוף קוף מלוח עושים צקיום דבר ונלך ופירשו חס ז"ל כי העונש הוא ללך שהקיספו לעת יותר ונכפי העצודה אשר גזר די והוא חזוירו חני קשת ונעט והס עזרו לרעה עכ"ל (וודצרי חרז"י ז"ל ונעט חפירות חרונצ"ן והרונצ"ן ז"ל שפירות צחרן לא להס עלס חל שיוסף העציר חותם לערים וכי עכ"ל הרי דגזר חזויר חת פלני ע"ש וצויה"ק ריש פרשה שונח לא ונשונע כן והצ"ח חני פנים לחורה) וז"ל וחטב את שני וננכרו פי' חקצ"ם יחטבו חרה צחשצון לרק עם הקיינו את שני וננכרו חס עזרו לרעה חנין לא ואם יראה חזון עולם שחזרו לרעה והעדיף צבעצובות חל ישראל יותר ונכפי העצודה אשר גזר : אז נקס ישיצ ללך חוה והסיצ את העודף פי' והסיצ חקצ"ם גנוול על חל חס"ו על אשר העדיף צעודף היקורים : ונפסר לנו ע"ש חקצ"ם חזויר לחס אשר נוכר לו היינו לה"ו כקרא חל כחזוירו חלל נתן הנציח ויעשים לחס הצח חליו ופירשו ז"ל לחס : זה היל"ה ונחחלה קראו חלך והח"כ כעשה חות ונח"כ כעשה חס ע"ש וחזוירו וצב לחחחתי חס"ל דקד חל על חס"ו דמדוע ונחרב אלהי **הבעש"ט** ז"ל שנעמד ידך יסחוט

עוד

אחר הרב הלדיק הכיל צאוחו פעם הגורח אחר רב חקדא שטי"ח הנוקדונים פקולים והנוחחרין כשרים היינו שאחר רב חקד עליון שיהיה כל השטי"ח הנוקדונין וכל הבזירות רעות על ישראל פקולים ונקרעים ולא תזכרו עוד וצלבד שיהיו והנוחחרים כשרים הנועשים טובים דלפזא עכ"ל :

עוד

אחר הרב הלדיק הכיל צאוחו הפעם צפסקו ופקדתי אני עליכם שבע על חטאיכם אחר צונדרט הנחונח זה הנחפלה שלא צבונה ופי' הוא כי אחר רז"ל חפלה עושה ונחלה ועד"ו צקונו צבקר יש לו חרבעים חטאים - צחפלה שחריה ונוחלן לו ונחלה כשאר עוד עשרים צחפלה ונחלה ונוחלן לו ונחלה כשאר עוד עשרה - צחפלה ונעריצ ונחלה כשאר חושש הרי כשאר חלק שונייה ושבע חלקים כנחלו והו' כשנחפלה צבונה ואם אין ווקיפין לו עוד השבעת חלקים הכיל . והו' שבע על חטאיכם עכ"ל הקדוש .

ועפ"י

י"פ חזוירס ז"ל ח"ח לריך שיהי צו שוניי שצנשוניטה לומר אל תהא לדיק צעירי עלנוך וכאלו העיל חפלתך לכפר כולה אלא אל חמנין בעלנוך רק כציטוי

יסחוט

החוט הקצ"ם להק"ם והלא רוחניות הוא ופירש הוא ז"ל
 אחרו הו"ם הנורה על נות ושאר אחריות קח"ל
 ונעדרה ל"ח כוונת השם הו"ה אדכ"י ואז יוצא ויומחק
 בשרשו להנעשות ונלך קדוש כי שורשו הוא בקדושה עכ"ל
 ונשז לחסותו הייבי הק"ם אחר שיקום השם את
 קדושתו וננוט אז וכפר אדמותו ענו ויהיה נמתק ויחזיר לשורש
 הקדושה :

את שבתותי תשמורו ונקדשי תיראו וגו' כי אין אדם
 עונד על שגירת שבת כראוי כי אם בהסתכלותו
 בתחלת צדוונות האל ית' ובסתחיל לחשוב צדוונותו ית'
 כי אראה שניך ועשה אלצעותך וגו' אז נשיג קלת
 המועל וכפעל וכי יס בורח עולם נחדש ונהיות כל זה
 ונלח בא למדריגת שגירת שבת כראוי כי שבת נורה
 על זה לחידוש העולם והוא אלהים יתברך ברא כל עליון
 תחדו המוצ' חפ"ל קדושים תהיו כי קדוש את' ד' וקוין
 היה אים אנו ואצו תיראו וגו' ע"ד דפליגי חרי לדיק"
 ארעא האחים הנעיונים הנפורסמים הרב וכי ר'
ישיא וקצ' וכי ר' **מלך** ז"ל כבגיו חד אומר
 העיקר הוא שיהיה האדם נוקדם שפל רוח לחכמתו
 שמוגדל השפלות יבא אה"כ להבין גדולת הצורה צ"ה
 חד אומר שיתחל האדם ונקדם בגדולת הצורה צ"ה ועל
 יבא אה"כ להכרת שפלות עלמו על כבוד ולדקו דברי
 ניהם אלל הרב הלדיק וכי ר' **רוב** ונעזרעט ז"ל
 ש טועה צטס הרב הלדיק וכי ר' **אלימלך** ז"ל
 אור הסתכל בשלשה דברים נחין באת ולאן אה"כ הולך
 לפני ווי אה"כ עתיד וגו' נחין באת נעטפה קרובה וכי
 נקם ועטאש בשני צבות ולא כללם יחד לומר ויד הסתכל
 צ"ה דברים נחין באת נעטפה קרובה וכי אונס התחל נורה
 שגורה השלימה ותווה כי אם צטני דרכים והס באת
 אה"כ אה"כ אה"כ שיתחל צדוונות האל ית' צ' שיתחל
 שפלות האדם ה"ח הסתכל בשלשה דברים נודר צדוונות
 האל ית' ואור הסתכל נחין באת הייבי ונקום נחלב עליון
 אה"כ אה"כ אה"כ נוקם שהיא לנעלה ונשרפים ואופנים
 אה"כ אה"כ אה"כ לנקום שורשך שחלצת נעס להיות כשנתך
 צורה ברור החיים את' ד' אלהיך וכן לפני ווי אה"כ עתיד
 אה"כ אה"כ אה"כ ונחצון וכי ע"כ נודר בהסתכלותו וצדוונות אל
 ולזה נקמם קתום כי כבוד אלהים הסתר דבר ושז
 החיל לדבר שיתחל צפלות האדם ואור נחין באת
 נעטפה קרובה ולאן אה"כ הולך לנקום עפר וכי ולזה חלקם
 שני צבות ולא כללם יחד עכ"ל זה כל האדם ותכלית
 צריחה להיות ואדם לעבוד האדונה אדונה הקודש וזה
 אה"כ למדריגת הקדושים אשר עליהם נאמר ווי נוסל צו
 וגי ואז יש עליו כח ונושלה לצטל ולהנחיק דרכים
 וכל המפסחות צידו לפקוד עקרות ולהוריד בשמים
 הרב הלדיק וכי ר' **מלך** ז"ל הכעור צלילה והנהלך
 יחדי' ונפסם לצו לצטלה הרי זה נחחייצ צנפשו נודר

ונודת הלדיקים הכעור צלילה הייבי שהוא ער צבלת המר
 הזה הדוונה צלילה ולא יתן דני לו מלהתפלל על גלות
 השכינה ונקיים צעלמו אהי יטיבה כשאני מדה שנקרא אהי
 כמדע אז ולצי ער וכן הנהלך צדך יחדי הייבי שהולך
 צנחצנתו חמיד רק עם יחידו של עולם הוא אלהים צ"ה
 וכן נופנה לצו לצטלה הייבי שופנה לצו וכל עסקי העולם
 ויתן דעתו ונחצנתו חמיד לצטל ולהנחיק הדרכים צ"ה
 להנחיק צשורשם זה ונפנה לצו רק כדי לצטלה הייבי
 לצטל להנחיק הדרכים הרי זה נחחייצ צנפשו פי' שאינו
 יכול לצוא למדריגת זו רק ווי שהוא נוסר את נפשו על
 קידוש שמו ית' ע"ד אונרס ז"ל זאת התורה אדם כי ימות
 באהל אין התורה נחחיינו' אלא צווי שנווית עלמו עליה
 ונוסר נפשו על קידוש שמו ית' עכ"ל ובחיתת נוסרת
 נפש הוא צוה שנוכך ונוסר ונקדם כל אצרו ולצדקס וכל
 שני' ע"ד שציר הרב הלדיק וכי ר' **צבי מענדל** כ"י
 אונור שחורה אהי ונאור דרשו ר"ל ונאור בחיתוך אצרים
 הייבי שלריך לוכך ולטור כל פרקי אצרו ולצדקס וכל
 שני' בחיתוך אצרים ע"ד אונרס ז"ל צוהר הקדוש שיתקת
 הנציחים אים מנהין צידין הה"ד וציד הנציחים אדונה אים
 ונהין צרגליו הה"ד צן אדם עמוד על רגליך אים ונהין
 צנינין אים ונהין צרישא דנלכא וכי (תקוה חנוכי קרי)
 זהו ונאור בחיתוך אצרים עכ"ל ותכל יפה גס נעים
 ואין אדם זוכה למדריגת זו כי אם בהסתכלותו צפלותו
 וצדוונות האל ית' ואז הוא צמדריגת קדושים ע"ד שאמר
 צוהר הקדוש בהקדושה דף י"ד ווי צבל חנוכי הגוים וצבל
 ונלכיתם נחין כוונך אצל צישראל יס כוונך מה קצ"ה נחיה
 נחיס אף אלישע כן ונה הקצ"ה נוריד גשמים אף אליה
 כן וכי ה"ח קדושים תהיו יכול כוונכי פי' קזה יכול
 ונאפסרי הנולחות שההיו כוונכי ונה אהי נוריד גשמים
 ונחיה נחיס גס אהס כן אצל לא תצורו למדריגת זו כי
 אס בהזדככות החומר עד שצאתה למדריגת קדושים ולא
 חשיגו קדושה כי אם כשתקדשו עלמויכס החלה זהו
 שוסיים ה"ל כי קדוש אהי קדושה לנעלה ונקדושתכס פי'
 קדושה לנעלה לא חשיגו כי אם נקדושתכס שתקדשו
 עלמויכס חחלה בהזדככות החומר ואז ונצטרי אה"כ אלהי
 חכו אזה דרך ישרה שיציר לו האדם כל שהוא תפארת
 לעושים שטיג רונמות הצורה ית' ולזה לא יבא כי אם
 ותפארת מן האדם מן האדם דייקא ע"ד ונצטרי אה"כ אלהי
 עכ"ל וי"ל שיתחל צפלות האדם ונזה יבא קלת להשיג
 רונמות האל ית' ה"ח קדושים תהיו כי קדוש את' ד' הייבי
 לומר שחשיגו קלת ונקדושה ע"י הסתכלות צדוונותי ונחין
 בא השגה רונמות כשאים אנו ואצו תיראו הייבי שתצטעו
 ותסתכלו צפלותוכס שצאתם נוצג אז ואס ונעטפה קרובה
 ועד"ז יס לפרש את שבתותי תשמורו כי אין אדם עמוד על
 שגירת שבת כראוי אלא ונקדשי תיראו הייבי שתצטעו
 ותסתכלו צדוונותי הייבי צדוונותי ונחין ועד"ז ג"כ יל"פ
 אונור כי אראה שניך נעטפה אלצעותך הייבי הסתכלות
 צדוונות

החוט הקצ"ם להק"ם והלא רוחניות הוא ופירש הוא ז"ל
 אחרו הו"ם הנורה על נות ושאר אחריות קח"ל
 ונעדרה ל"ח כוונת השם הו"ה אדכ"י ואז יוצא ויומחק
 בשרשו להנעשות ונלך קדוש כי שורשו הוא בקדושה עכ"ל
 ונשז לחסותו הייבי הק"ם אחר שיקום השם את
 קדושתו וננוט אז וכפר אדמותו ענו ויהיה נמתק ויחזיר לשורש
 הקדושה :

צדונמות האל יח' ונחם יצוא להסככלתם בשפלותו וזהו מה
הטעם כי הזכרתו וגו' ולא יצא להודות ולהלל שמו יתצ' וזהו
מה אדיר שמוך בכל הארץ :

בחוקותי

אם בחוקותי תלכו וגו' ולא נולותי השמורו ועשיתם אותם
וכתחתי בשמויכם צעמם וגומר ונהרצ הלדיק וכי
מאפסא כ"י ולכאורה מה היא מדה כנגד מדה חוננס
כי לפעמים צעמם החפלה או צעמם הלימוד

עריד ומחשבתיה ואיך יכול להחפלה או ללמוד כדצנעי ולאחר
עצור שעת החפלה או הלימוד יוגזה ויחור ודעתו פתחוס
ושופע עליו אור הנחיר ולא לו נואוד על מה שלא היה
המורח שלו ודעתו כן צעמם החפלה או הלימוד והוא דבר
שאינו צדקסו להיות מורח שלו ודעתו נואיר צאור השופע
צכל עת קירלה ולזה הצנעיה הקצ"ה ללדיקים ואור וכתתי
גשמויכם צעמם היינו אור השופע שהוא כמו גשם יח
צעמור וצדקסו יח ע"ד שאמר ונשה עמוד ואשמועה וזה
ידבר ד' שהיה צדקסו צכל עת שרלה וזהו סוד דאמרו ז"ל
דעילי צלא צר היינו שם צדקסו המור כל חיות שירלו
צלי מוכע רק צדוק הוא המור החיים עכ"ל :

או יאמר

חס בחוקותי תלכו ולא נולותי השמורו
ועשיתם אותם וגו' וכתתי בשמויכם צעמם
וגו' אפ"ל ע"ד אוננס ז"ל צויהר הקדוש בהקדושה דף י"ד
אחא פליקופא ושילי כתיב כי צכל חמוי הגויס וצכל
ונלכתם וואין כמוך : צכל חמוי הגויס וואין כמיוה וצכל
צחמוי ישראל איה חי הכי אלהה דאיה צחמוי ישראל
כוותיה לאו איהו אלהה שליטא ח"ל ר"ש ודאי שפיר
קאמרת וואן ונחיה ונחיה אלא קצ"ה צלחודי אחא חליבו
ואלישע ואחוי ונחייח וואן מוריד הגשם אלא קצ"ה צלחוד
אחא חליבו ונכע לה ונחח להון צללותיה וואן קעביד
שמייח וארעא קצ"ה צלחודי אחא אצרהס ואחקיים צקיווייחוי
צגייה : וואן ונחיה טעשה קצ"ה אחא יהושע ושביק ליה
דכתיב וידום השמש וירח עמוד ותר דקצ"ה גזר ולדיק
ונצטל דכתיב לדיק נושטל ציראח אלהים וכי עכ"ל והנה
כל הכביד והיקר שחלק הקצ"ה להלדיקים להיות צידם גבו
ונפתחות ולפעול פעילות כרובים הוא רק ונחוללות עסק
החורה והסתדלותם צה וצעק הוולות ויש לך לדעת שצ"ה
אמרו ז"ל חס בחוקותי תלכו יכול זה קיום הוולות כשהוא
אומר ולא נולותי השמורו כרי קיום הוולות אמרו מה אני
ונקיים חס בחוקותי תלכו להיות עושים צחורה עכ"ל ורז"ל
אמרו עעס למה שקרא הכתיב עוול החורה צעס חוקה ע'
(ינח ק"י) וחחורה כפטיס ואפ"ל עוד כי אלהים יחעלה
שמו נלח ונגיד ונחשית אחרית ולפה טעמיד הציות המוקדש
ליחצו וישראל יגלו וועל אדונתם ולא היו רוצו חורה שאינם
נשגים ולזה קורא אותם חוקה : חוקה חקק ד' ותפן ד'

ואתא

צעק החורה וי' שלמד נעמים כלומר הלכות שבת וחי
חינח דכתיב קרא לעמיד דכ"ג אשכחן שאמרו רז"ל צעמם
ונקומות : ונחם דצדיקים ז"ל (כתובות ח') ונח' אלונס
ע"ש ונח' אלונס דכתיב צאוריחא ונח' אמרת דעתיד
רצון דנחקני לה ונח' ונח' כתיב קרא לעמיד חין דכתיב
ושם הנכה השלישי חדקל הוא הסולך קדומת אשור ותח
רצ יוסף אשור ז' סילקא ונח' הוא אלא דעחידה ה"כ דעחידת
עכ"ל וגם צאון הציות היו כמה מצפתי חורה שאין נחוג
כמו שחמור הלכות כהנים לישראלים ודיני שאין טהג צח
לארץ וכיולא וחנולא שאמרו רז"ל (סנהדרין ע"א) צן קורא
ונורה לא היה וכי אלא דרוס וקבל שחר וכן צדיקי נעמי
צחיס ואפילו צהלכות חורה שצנע"פ חנולא אוננס ז'
(חולין ע') איצעיח להו יח נחחם זה לרחס זה וכי נחג
שאין צויליות אלא דרוס וקבל שחר לזה קרי לדיני חור
חוקה חין לך רשות להצטל ונחנה ח"א חס בחוקותי תלכו
היינו שחלכו יוננס ולילה צלי הפסק בהסתדלות עוול החורה
וגם חס נולותי השמורו אז ועשיתם אותם פ"י שחסי צויעס
לעשות אותם הדברים האמור לוטה צעכין : היינו ונחח
גשמויכם צעמם פ"י שחחא צידכם כח לפעול ולרלות חות
צכשרון ונעטיכם עד שאלעוך להיות וכתתי בשמויכם צעמם
וכל הדברים האמורים צפרשה וחציון הלדיקים שהקצ"ה
נותן להם ונחחם ז' להיות צידם גבו ונפתחות חיות
יתירה טדעת להם שיתן להם ונחחם ז' כאמרו כאן חס
בחוקותי תלכו וגו' :

או יאמר

ע"ד אוננס ז"ל אוננס לו לאדם עד שחח
ונחפלל שיכנסו דברי חורה צוועיך החפלה
שינחול לך הקצ"ה עיוותיך וחעשה וולות ולא נחולל
החורה צלצך עכ"ל ח"א חס בחוקותי תלכו פ"י חס חס
ללכת צהחורה להיות החורה צוועיכם אז עלה היעולה לה
ואח נולתי השמורו וגו' :

או יאמר

עפ"י דצדיקים ז"ל ט"ס צ' מייני עצדות
העובד ונחחנה צ' עובד ונחחנה ונחחנה
צדיקס הוא כי אדם העושה ונחחנה ישבו גם צעיו עוה
יח על הגוול הקצוע לו צעולם הנלחוי ונחחנה לשם
העולמות ונחחנה העובד ונחחנה חין לו אלא צעולם הנ
כי שחר נולות צחאי עלנח ליכא ורלחתי צספר אחד הקס
על אוננו נחון חתן לו ולא ירך לצצך צהחך לו כי צנל
דצד הזה יצרכך ד' וגו' חס חס נולות צחאי עלנח לית
עכ"ל : ולדצדיקס חלר יחחא כי הכחוצ מוצר צעושה ונחחנה
לז"א ולא ירע לצצך וגו' כי העושה ונחחנה ירע לצצו ולא
כן צעושה ונחחנה וחל עלינו לצחאר ונה הוא העובד ונחחנה
נולינו לרז"ל ציאריו זה צהקדומת זחר הקדוש ונחחנה חיה
רחינו שליס וכי צשליונו דחין קיערין וכי חיה נח
דחיס ליה ונח דחיה ליה עותרא חורכא דיונין ונח
רחינו דח לאו חיה חחנה וכי רחינו דחיקרי שליס חח
דכו